

клати глава) Да се убие Иванку, този Иванку, на когото България тръба да благодари за славата и величието си, който въ най-страшнитъ битки е билъ въ челото на българскитъ юнаци, който и сега е готовъ да си пролѣе кръвта за да запази българското царство отъ снижавание и опропаствание... Бълитъ косми на Сима не можахъ да спрѣтъ твоята рѣчка. Ти предателски ме лиши отъ най-вѣрниятъ ми велможа, и сега пакъ предателски искашъ да убиешъ Иванка, за да можешъ по-лесно да станешъ и братоубиецъ!... И ти си мой братъ! братъ на Асѣня!... (Сѣда и съ силна въздъшка упира глава на рѣка).

Исакъ (понадничя и пакъ се скрива).

ЯВЛЕНИЕ 3.

АСѢНЬ И ОТЕЦЪ ИВАНЪ.

Отецъ Иванъ (въ просешки дрехи влиза отъ невидѣно мѣсто и пада на колѣне).

Боже! спаси Асѣня!... (умолително дига на горѣ рѣцѣ).

Асѣнь (скочва уплашено).

Човѣче! кой си ти и отъ дѣ се зе? (посѣгва да даде знакъ за да дойдѣтъ тѣлохранителитѣ му).

Отецъ Иванъ.

Стой, Асѣне! ето кой сѣмъ. (Снима калпакътъ отъ главата си.) Бѣлото му дълго косми се носива по рамената му).

Асѣнь (съ разперени отъ очудване ръцѣ).

Отецъ Иванъ!

От. Иванъ (става).

Азъ сѣмъ, Асѣне.

Асѣнь.

Но тѣй и въ този часъ! И отъ дѣ?

От. Иванъ (показва на дрехитѣ си).

Асѣнь.

Отъ подземелието! Та зашто?